

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Cruz & Companhia Lda

Strona pozwana: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo, CRL

Sentencja

Artykuł 19 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3403/93 z dnia 10 grudnia 1993 r. należy interpretować w ten sposób, że nie można uznać, iż zabezpieczenie ustanowione przez eksportera w celu zapewnienia zwrotu zaliczki otrzymanej na poczet refundacji wywozowych wygasło, nawet jeżeli ustalono, że eksporter przedstawił dokumenty dotyczące przyjęcia zgłoszenia wywozowego, dowód, że produkty opuściły terytorium celne Unii Europejskiej w maksymalnym terminie 60 dni od przyjęcia takiego zgłoszenia oraz dowód, iż zakończono odprawę celną tych produktów w państwie trzecim przywozu, jeżeli inne przesłanki przyznania refundacji, w szczególności przesłanka dotycząca solidnej i właściwej jakości handlowej wywożonych produktów, przewidziana w art. 13 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1829/94 z dnia 26 lipca 1994 r., nie są spełnione.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 15.6.2013.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 grudnia 2014 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Raad van State – Niderlandy) – A (C-148/13), B (C-149/13), C (C-150/13)/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawy połączone od C-148/13 do C-150/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dotyczące warunków przyznania statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej — Artykuł 4 — Ocena faktów i okoliczności — Szczegółowe zasady oceny — Uwzględnienie określonych dowodów — Zakres uprawnień właściwych organów krajowych — Obawa przed prześladowaniem ze względu na orientację seksualną — Różnice między z jednej strony ograniczeniami odnoszącymi się do sprawdzania oświadczeń oraz dokumentacji lub innego materiału dowodowego w odniesieniu do podnoszonej orientacji seksualnej osoby ubiegającej się o azyl oraz z drugiej strony ograniczeniami odnoszącymi się do sprawdzania tych elementów w odniesieniu do innych powodów prześladowania — Dyrektywa 2005/85/WE — Minimalne normy dotyczące procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich — Artykuł 13 — Wymogi dotyczące przesłuchania — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 1 — Godność człowieka — Artykuł 7 — Poszanowanie życia prywatnego i rodzinnego)

(2015/C 046/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A (C-148/13), B (C-149/13), C (C-150/13)

Strona pozwana: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

przy udziale: United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR)

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony oraz art. 13 ust. 3 lit. a) dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by w ramach badania przez właściwe organy krajowe, działające pod kontrolą sądu, faktów i okoliczności dotyczących podnoszonej orientacji seksualnej osoby ubiegającej się o azyl, której wniosek motywowany jest obawą przed prześladowaniem ze względu na tę orientację, oświadczenia wnioskodawcy, jak również dokumentacja i inny materiał dowodowy przedstawione na poparcie tego wniosku były przedmiotem oceny przeprowadzanej przez te organy w drodze przesłuchań opartych wyłącznie na stereotypowych pojęciach dotyczących zachowań osób homoseksualnych.
- 2) Artykuł 4 dyrektywy 2004/83, czytany w świetle art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by w ramach tego badania właściwe organy krajowe przeprowadzały szczegółowe przesłuchania na okoliczność praktyk seksualnych osoby ubiegającej się o azyl.
- 3) Artykuł 4 dyrektywy 2004/83, czytany w świetle art. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by w ramach tego badania rzeczono organy uwzględniały dowody takie jak dokonanie przez daną osobę ubiegającą się o azyl czynności homoseksualnych, poddanie się przez nią testom mającym wykazać jej homoseksualność lub przedstawienie przez nią zapisów wideo takich czynności.
- 4) Artykuł 4 ust. 3 dyrektywy 2004/83 oraz art. 13 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2005/85 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by w ramach tego samego badania właściwe organy krajowe stwierdzały brak wiarygodności danej osoby ubiegającej się o azyl z tego jedynie powodu, że wskazywana orientacja seksualna tego wnioskodawcy nie została podniesiona przy pierwszej okazji, gdy mógł on przedstawić powody prześladowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 15.6.2013.

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 grudnia 2014 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska
(Sprawa C-196/13) ⁽¹⁾**

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 75/442/EWG, 91/689/EWG i 1999/31/WE — Gospodarowanie odpadami — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie — Niewykonanie — Artykuł 260 ust. 2 TFUE — Kary pieniężne — Okresowa kara pieniężna — Ryczałt)

(2015/C 046/06)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia, A. Alcover San Pedro i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierany przez G. Fienga, avvocato dello Stato)

Sentencja

- 1) Nie podejmując wszystkich środków niezbędnych do wykonania wyroku Komisja/Włochy (C-135/05, EU:C:2007:250), Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 260 ust. 1 TFUE.